

Til § 6.

13) I 9de og 10de Linie forandres Ordene: „Forføelsen — under“ til: „høiere Straf ikke er forstyldt efter“.

Til § 7.

14) I 2det Stykkes 2den Linie udgaar Ordet „ikke“ og efter „angiven“ tilføjes Følgende: „og som befindes undervægtigt. Er Brødet ikke mærket efter Forstriften i § 1, straffes Vedkommende med Bøde fra 2 til 20 Kr.“

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Wndrings- og Underændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Roch: Da denne Sag var til 1ste Behandling her i Thinget for nogen Tid siden, tillod jeg mig at foreslaa den henvist til et Udvalg. Det høie Thing bifaldt ikke dette Forslag; men jeg maa her gjentage, at Grunden, hvorfor jeg og flere Andre ønskede den henvist til et Udvalg, var for der mulig at finde en Basis, hvorpaa de her i Thinget temmelig skarpt imod hinanden staaende Ansuelser kunde forenes. De, der i Forening med mig have stillet Wndringsforslagene under Nr. 6—14, have nemlig den bestemte Tro, at et Lovforslag som det, der er forelagt af Regjeringen, er ønskeligt og vil have en ikke ringe Betydning for det Emne, det behandler. Vi tvivle heller ikke om, at vore Modstandere egentlig have en lignende Betragtning og ligeledes ønske en Lov imod Forfalskning af Levnetsmidler, men vi have den Overbevisning, at, hvis disse vore ærede Modstandere absolut fastholde det Standpunkt, hvorpaa dette Thing ved 3die Behandling i forrige Samling stillede sig, vil Loven ikke blive af nogen Betydning, ja, efter den Stemning, der har gjort sig gjældende i det andet Thing, antage vi endog, at det saa ikke vil være muligt at faae nogen Lov ud. Vi have derfor, da et Udvalg ikke blev nedsat, været henviste til paa egen Haand at gjøre et Forsøg paa at træffe saadanne Forandringer i det foreliggende Lovforslag, som vi kunne gjøre os Haab om mulig skulde kunne vinde Sympathi om ikke hos alle vore Modstandere, saa ialtfald hos endel af dem. Vi tro os berettigede til at haabe Saadant, saa meget mere som der, siden Sagen sidst har været til Forhandling her i Thinget, er fremkommet et sagtyndigt Indlæg angaaende dette Emne, en lille Pjece, som er omdelt her paa Pladserne, og som giver et Referat af Foredrag, der for ikke lange siden ere blevene holdte angaaende denne Sag i Selskabet for Sundhedspleien af to meget sagtyndige Mænd, nemlig af Assistent ved Universitetets Laboratorium, Herr Stenbuch og Forstanderen for Steins Laboratorium. Denne lille Pjece giver nemlig afstillige Momenter, som efter vor

Overbevisning, naar de Herrer have gjort sig bekendte dermed, maatte være istand til at øve Indflydelse paa den Opfattelse, man har angaaende hele denne Sag. Det stadfæstes nemlig i Pjecen ved Udtalelser fra sagtyndige og i dette Emne erfarne Folk, hvad der jo hidtil fra enkelte Sider ialtfald her er blevet henstillet som tvivlsomt, at Forfalskninger af Levnetsmidler her i Landet ingenlunde høre til Sjeldenhederne, om end disse to Sagtyndige antage, at slige Forfalskninger her neppe have et saa stort Omfang som andstedes. At de ere tilstede og i stadig Tiltagende bekræftes af disse sagtyndige Mænd, og Opmærksomheden henledes derhos paa, hvilken Fare der for os ligger i, at de to Lande, med hvilke vi staa i levende Handelsforbindelse, have meget strenge Love paa dette Gebet, og at det altsaa ligger nær at frygte for, at de forfalskede Levnetsmidler, som paa Grund af den skarpe Kontrol i disse to Lande, nemlig i Lybskland og England, ikke der kunne finde Afsetning, uden Vanskelighed kunne søge ind her i Landet. Det er ikke en blot Formodning, som er udtalt her, men der er leveret Beviser for, at Forsøg i denne Retning virkelig ere gjorte. Den ene af dem har havt til Undersøgelse en Prøve af Kaffe, som var indsendt hertil fra Lybskland — tror jeg —, med Tilbud om Salg af et stort Parti, og ved Undersøgelsen viste det sig, at der aldeles ingen Kaffe var deri; det var ikke Andet, end hvad man i Almindelighed kalder Negerkaffe. Der er ogsaa paa anden Maade, siden Sagen sidst forelaa her, eller ialtfald siden sidste Samling, fremkommet Data, som tilstrækkelig vise, at Forfalskninger af Levnetsmidler virkelig her i Landet ske i et forholdsvis betydeligt Omfang. I den Henseende henviser jeg til Resultaterne af temmelig omfattende Undersøgelser, som Politiet i Frederiksberg for nogen Tid siden lod foretage med Hensyn til Levnetsmidler. Der blev navnlig foretaget Undersøgelse af Mælk, Kaffe og Mel, og det viste sig ved disse Undersøgelser, at af de udtagne Mælkprøver vare mellem 4 og 5 pCt. forfalskede, af Kaffeprøven 8 pCt., og af Mel viste det sig, at omtrent 25 pCt. vare forfalskede. Jeg nærer derfor, idet jeg beder ærede Herrer lægge Mærke til disse nye Oplysninger, som ere fremkomne i Sagen, det Haab, at det dog maa øve den Indflydelse paa Tilbøjeligheden hos Dem til saavidt muligt at fremme dette Lovforslag i indværende Samling. Naar vi nu gaa ud fra, at vore Modstanderes Forslag til Wndring af det foreliggende Lovforslag, og som i det Væsentlige gaa ud paa at føre Lovforslaget tilbage til det Indhold, som det i forrige Samling fik ved 3die Behandling her i Thinget, vil bevirke, at Loven vil blive uden Betydning; aldenstund vi antage, at Loven da ikke kommer ud, saa have vi maattet stille os det Spørgsmaal, hvorledes vi da fra vort Standpunkt kunne rætte Haanden til Forsoning eller Forlig angaaende denne Sag. Vi